

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4T/60/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419010449
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medveď
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6419010449.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medveďom, na hlavnom pojednávaní dňa 22.1.2020, v trestnej veci proti obž. D. H., pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona účinného do 31.7.2019, takto

rozhodol:

Obžalovaná D. H., nar. X.X.XXXX v Q., trvale bytom A. XX, W.,

uznáva sa za vinnú, že

dňa 21.01.2019 v čase asi o 06.30 h po spoločne strávenej noci v nočných podnikoch v meste Nová Baňa prišli obvinená D. H., obvinený E. U. a D. A., nar. XX.XX.XXXX, na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Felícia, EČV: PE-XXXCE, ktoré viedla D. H., k rodinnému domu na adrese S. cesta XXXX/XX, F. T. - R., ktorého spolumajiteľom je D. A., ktorý sa s D. H. dohodol, že po tom, ako odíde z domu jeho matka I. A., nar. XX.XX.XXXX, má prísť dnu do domu na čaj, pričom po odchode matky D. A. v čase asi o 07.00 h sa D. H. vybrala do rodinného domu, kam s ňou išiel aj E. U., s ktorým sa predtým dohodla, že D. A. spolu okradnú, kde po vojení do domu cez odomknuté vstupné dvere, vošla D. H. na poschodie za D. A. a pod zámienkou, že ide zavrieť vstupné dvere do domu na chodbe, z komody zo šuplíka odcudzila drevenú šperkovnicu o veľkosti 20 cm x 10 cm x 5 cm, v ktorej sa nachádzali: 1ks zlatý prsteň, 14 karátové zlato, červené / žlté o hmotnosti 1,21 g, 1ks zlatý prsteň, 14 karátové zlato, s bielym očkom, o hmotnosti 2,00 g, 1ks strieborný prsteň, vzor lístok na hornej strane, o hmotnosti 1,53 g, 1ks strieborný prsteň, horná strana s vrúbkovaním, o hmotnosti 1,18 g, 1ks strieborný príviesok v tvare štvorca o veľkosti 1 cm x 0,7 cm, z vrchnej strany so znakom váh, o hmotnosti 0,55 g, 1ks strieborná retiazka o dĺžke 48 cm, tvar očká, o hmotnosti 1,95 g, 1ks štrasový náhrdelník o dĺžke 45 cm, bielej farby, kamienky, 1ks brošňa zo žltého kovu na špendlík v tvare listu s bielym očkom; ktorú následne zniesla dolu, kde ju na chodbe čakal E. U., ktorému drevenú šperkovnicu podala, ale ešte predtým z nej vybrala 1ks zlatý prsteň, 14 karátové zlato, červené / žlté o hmotnosti 1,21 g a 1ks zlatý prsteň, 14 karátové zlato, s bielym očkom, o hmotnosti 2,00 g, ktoré si schovala, ostatné veci s drevenou šperkovnicou zobral E. U., na čo D. H. vybehla na poschodie za D. A., kde boli spolu v jeho izbe, pričom E. U. po tom, čo počul, že sa do domu niekto vracia, vyskočil cez okno v kuchyni, kde skočil na dvor a nakoľko si nestihol zobrať z chodby topánky, ktoré si pred tým vyzul, tak sa cez dvere, ktorými predtým vošiel opäť vrátil do domu a z chodby si zobral svoje topánky a vrátil sa do auta, kde ho prišiel zobrať D. A. po tom, čo jeho matka zistila, že jej bola z domu odcudzená drevená šperkovnica s obsahom rôznych šperkov, ktorú E. U. vrátil, kde z nej chýbali niektoré veci, ktoré následne hľadali po podstienke domu, čo D. H. využila a nepozorovane vybrala spod svojho oblečenia uvedené dva zlaté prstene, ktoré odovzdala s tým, že ich našla a následne E. U. na požiadanie D. a A. vyvrátil vrecká na bunde, v ktorých mal 1ks strieborný prsteň, vzor lístok na hornej strane, o hmotnosti 1,53 g a 1ks štrasový náhrdelník o dĺžke 45 cm, bielej farby, kamienky, následne E. U. a D. H. využili nepozornosti a z miesta utiekli, neskôr I. A. vá v uvedený deň v čase asi o 11.00 h našla pred dverami domu ešte spadnutý 1ks strieborný prsteň, horná strana s vrúbkovaním, o hmotnosti 1,18 g, ktorým konaním obvinení spôsobili I. A. veĽ, nar. XX.XX.XXXX, bytom S. cesta XXXX/XX, F. T. - R., škodu odcudzením vecí vo výške 329,50 €,

a tohto skutku sa dopustila aj napriek tomu, že Obvodným oddelením PZ Šoporňa bola D. H. dňa 29.12.2018 uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30,- €, číslo bloku XXXXXXXX, právoplatná dňa 29.12.2018, za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta č.k. 2T/40/2018-53, zo dňa 18.04.2018, právoplatným dňa 19.05.2018, bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona,

t e d a

- spoločným konaním si prisvojila cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a bola za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutá, hoci bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená,

č í m s p á c h a l a

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona v znení účinnom do 31.7.2019 v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. g/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31.7.2019 na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šesťnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31.7.2019 súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom podal dňa 15.8.2019 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. 2Pv 80/19/6613 zo dňa 15.8.2019 na obvinených E. U., nar. XX.XX.XXXX v F. T. a D. H., nar. X.X.XXXX v Q., pre skutok právne kvalifikovaný u obv. E. U. ako prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a u obv. D. H. ako prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona v znení účinnom do 31.7.2019, ktorých sa mali dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu Žiar nad Hronom vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovanej D. H.; výsluchom svedkov poškodených D. A. a I. A.; prečítaním odborného vyjadrenia znaleckej organizácie JHS, s.r.o. pod č. 114/2019, podľa § 268 ods. 2, 5 Tr. por. so súhlasom obžalovanej a prokurátora; prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. poriadku.

Obžalovaná D. H. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásila, že sa necíti byť vinná. Vypovedala, že v ten večer išla z domu na bratovom aute, že si ide zahrať automat. Keď prechádzala cez námestie v Žarnovici, stretla tam E. U.. Spýtal sa jej kam ide, povedala, že na F. T., tak sa spýtal či ho vezme so sebou. Tak ho zobrala. Išli do baru Hells na F. T. zahrať si. Bol tam aj D. A., ktorý tiež hral automat. Tento ju oslovil, zobral jej nejaké pitie a povedal, či nepôjdu k nemu domov, že ju pozýva na čaj. Potom teda išli k nemu domov. Keď boli v aute, tak povedal, že musia počkať, kým jeho mama odíde o 6-tej. Čakali kým jeho matka odíde a následne išli, prvý D., potom ona a U. išiel posledný. Keď vyšla hore, D. robil čaj. Aby sa uistila, či vôbec nezaspal, tak ju čakal na schodisku, kde sa nachádzala aj tá šperkovnica. Čiže musel by vidieť, kedy by tú šperkovnicu odcudzila. Následne zatvorila dvere a išli do izby a zrazu začal byť veľký rámus. Jeho matka uviedla, že jej zmizli nejaké šperky. Ona ukázala všetky vrecká, že nič nemá. Potom išli za E.. Tam začala kričať, že nech všetko vráti. Následne on ukázal, kde sa nachádza šperkovnica. Tá sa nachádzala pod stenou. V šperkovnici bol zlatý prsteň. Následne povedal kde sú ostatné šperky,

tak ich išli hľadať. Ďalšie šperky vydal a potom D.ova mama mu vytriasala vrecká a z nich vypadli ďalšie šperky. Keď sa tie šperky našli, D. sa ešte rozbehol za E., ktorý začal utekať. Ona sadla do auta a išla preč. V Žarnovici sa na konci s autom otočila a chcela túto vec uzavrieť a ospravedlniť sa za to, čo sa udialo, ale U. sa nechcel otočiť. Povedal, že nepoznajú naše mená, nech sa neotočíme naspäť. Na otázku kvôli čomu išiel E. U. s ňou ku A.vi odpovedala, že nemal ísť ako domov. Ona bola šofér a tak sa chcel zviezť. Ona nemohla vedieť, že U. pôjde do domu. Šperkovnicu nevidela, ani nemohla vedieť, kde ju majú. Nevedela vôbec čo robí U., až keď počula ten buchot a ako kričala jeho mama, že zmizli šperky. Jeden prsteň sa našiel pod oknom, teda ho našla ona a ten prvý zlatý bol v šperkovnici. S U.m neboli nejaký dôverní kamaráti, poznala ho iba tak z mesta. S pošk. D.om A.m sa stretávala viackrát, mali spolu aj sexuálny pomer. Bol jej spolužiakom na strednej škole. Keď boli v tom dome, poškodený ju stále videl, nebola úplne sama. U nej sa vtedy nenašli žiadne odcudzené veci, aj ju prehľadávali a nič nenašli. Ona bola stále s nimi. Po zadržaní bola pod nátlakom, keď ju vypočúvali policajti. Bolo ich tam viac a vyhrážali sa jej, že keď to nepodpíše, tak ju dajú do väzby.

Svedok poškodený D. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nemal ísť ako domov, tak obžalovanú požiadal, či ho zavezie, tak ho zobrala. Brala so sebou aj toho E.. On tohto nepoznal. Prišli ku nim, chvíľu počkali, kým odíde mama a potom išli do jeho izby. Povedala, že má spraviť čaj, tak ho išiel spraviť. Medzitým musela vybrať zo šuflíka tie veci a zaniestť ich E.ovi dole. E. vošiel do domu zadnými dverami a ona mu podala tie šperky. Vyskočil potom cez predné okno. Topánky si už nestihol zobrať, lebo topánky mal na druhej strane. Mama, keď prišla domov si to všimla, išla hore a všimla si pootvorený šuflík. On začal potom utekať a obidvaja kričali, že policajtov nevolať, lebo majú podmienku. Vyhovárali sa, ona hovorila, že nič neukradla, že nič nemá. E. začal peši utekať a ona sadla do auta a odišla preč. Mama zavolała policajtov a policajti potom našli E.. Do domu išiel on a obžalovaná. U. zostal v aute. Oni dvaja sa zrejme dohodli, že ona ho zabaví a U. príde kraďnúť. Jeho izba, v ktorej boli je na poschodí, ako sa vyjde hore schodmi na ľavej strane. Na tom istom poschodí je i kuchyňa. Šperkovnica bola na chodbe. On v tej kuchyni varil čaj. Čo vtedy robila obžalovaná nevie, ale asi kradla. Z kuchyne, keď tam robí čaj alebo niečo, tak nevidí do chodby. Prokurátorka podľa § 264 ods. 1 Tr. por. prečítala časť zápisnice o vylúčení svedka v prípravnom konaní zo dňa 12.6.2019 na čl. 153 spisu, kde svedok na otázku, či obvinená mala možnosť samostatne sa pohybovať po dome odpovedal, že mala možnosť, keď varil v kuchyni čaj, ona bola v izbe a išla zatvoriť dolu dvere. Ona sama povedala, že ide zavrieť dole dvere a aj počul, že ide dole schodmi. Dvere do domu boli odomknuté. Svedok sa k prečítanému vyjadril, že nevidel čo obžalovaná robila. Keď uvaril ten čaj, prišiel do izby a obžalovaná bola v izbe. Boli v izbe asi tak 5 - 10 minút a prišla mama hore na poschodie a povedala, že šuflík je pootvorený a videla, že voľačo z tade zmizlo. Mama vravela, že niečo ukradla, že niečo chýba. Obžalovaná sa vykrúcala. Mama mu tiež povedala, že sú tam niečie topánky, na čo jej povedal, že nevie. On nevedel, že aj on (U.) tam bol kraďnúť. Išiel za U.m do auta. On bol v aute, tak ho vytiahol, nech vráti čo zobral. Držal ho za vlasy. On sa začal robiť, že mu je zle, odpadol a tak ho pustil. Mama povedala, že zavolała policajtov, tak začal utekať preč. Potom aj obžalovaná začala utekať. U. sa vykrúcal, že on nič nemá, tak mu povedal, nech ukáže vačky a mal jeden prsteň alebo retiazku. Potom obžalovaná povedala, že ideme pozrieť, či náhodou nie sú tam niekde vypadnuté tie šperky, kadiaľ on utekal a vyskočil cez okno. Mama tam pozrela, ale nič sa tam nenašlo. Asi o 5 minút zrazu sa už dve náušnice alebo čo našli. Pravdepodobne ich ona mala pri sebe a ako ich hľadali ich vyhodila na zem a našli sa. Obž. U. nemal ako hore na poschodie prísť, lebo by počul, že niekto ide po schodoch hore. On počul, že obžalovaná ide dole schodmi, kedy povedala, že ide zavrieť dvere, ale ho oklamala a musela mu tie šperky podať. Vtedy on pil alkohol tak od 9. - 10. hodiny večer a vypil asi 5 -7 piv. S obžalovanou sa už predtým párkrát stretli, a to aj u nich v dome. Stalo sa predtým, že mu zmizli nejaké retiazky z izby a nejaké veci z garáže, ale neriešil to. Nevedel, že to ukradla ona, to zistil až po tomto, kedy mu to všetko došlo. Keď išiel s obžalovanou hore do izby, šuflík otvorený nebol. Keď prišla mama hore, tá povedala, že šuflík je pootvorený. Myslí si, že obžalovaná bola pod vplyvom drog. Aj vtedy, keď zodvihla tričko, tak jej niečo vypadlo, teda drogy. Na otázku, či videl, že by obžalovaná mala u seba čo i len jeden z odcudzených šperkov odpovedal, že videl. Vtedy, keď povedala, že nič nemá pri sebe, zodvihla si tričko a vypadli jej veci a tie drogy.

Svedkyňa poškodená I. A.vá na hlavnom pojednávaní vypovedala, že to bolo v pondelok ráno. Zobudila sa okolo šiestej a potom išla chystať dcéru 8-ročnú do školy. Do práce vtedy nešla. Okolo pol 7. sa vrátil syn domov. Mal vypité, ale spať nešiel. Chodil hore dole, do garáže a naspäť. Okolo siedmej vyšli s dcérou z domu a išli na zastávku. Tam počkala, kým dcéra nastúpi do autobusu a vrátila sa naspäť. Prišla domov asi o 7.15 hod.. Vošla dnu a uvidela dvoje cudzie tenisky, tak si pomyslela, že syn má návštevu. Išla hore na poschodie. Synove dvere do izby boli zavreté. V chodbe majú takú komodu, kde si

všimla pootvorený stredný šuflík. Tak ho otvorila, pozrela a chýbala tam šperkovnička. Zaklopala synovi na dvere, otvorila a uvidela tam obžalovanú sedieť na posteli. A hovorí mu, že jej zmizla šperkovnička. On sa jej opýtal, či to bola ona (obžalovaná), pričom povedala, že nie. Medzitým si všimla, že nemá telefón, tak zbehla dole po schodoch poň, lebo si myslela, že ho nechala dole na botníku a tam aj bol. Ale už jedny tenisky chýbali. Zasa išla hore za synom, že koho si tu mal alebo máš, že jedny tenisky už dole chýbajú. On sa rozbehol dole schodmi, vybehol von z domu, išiel na cestu do takého auta a stadiaľ vytiahol nejakého muža, zdá sa jej, že sa volal E.. Dotiahol ho naspäť domov. Niečo sa rozprávali a išli okolo domu. Ona zatiaľ stála pri dverách a čakala. Keď sa vrátili, tak syn držal v ruke šperkovničku, podával jej ju, že či to je ona. Povedala, že áno. Bola mokrá od snehu. Otvorila ju a chýbali tam nejaké veci. Hovorila teda, že nejaké veci chýbajú a obžalovaná hovorí, tak poďme pozrieť okolo domu, či niečo tam nie je. Tak išli zasa okolo domu. Je tam taká podstienka. Všetci hľadali a vtedy si všimla otvorené okno do obývačky na prízemí. A potom sa obžalovaná zohla a hovorí, aha tu sú prstene. A v ruke mala 2 zlaté prstene. A na to jej hovorí, veď tam boli 3 prstene a obžalovaná hovorí, nie, len dva. Potom syn ešte kázal tomu pánovi, aby vyvrátil vrecká, tak on ich vyvrátil a stadiaľ vypadol strieborný prsteň a štrasový náhrdelník. Povedala, že ide volať políciu, no obžalovaná povedala, že nevolajte, máme podmienku. Ale aj tak políciu zavolať. Syn zatiaľ držal toho pána, aby neušli, ale on sa robil, že mu je zle a ona mu aj uverila, išla mu doniesť vodu. Syn ho trochu popustil a on stadiaľ ušiel. A obžalovaná išla za ním na aute. Vtedy, keď išli okolo domu, boli všetci spolu. Syn držal toho muža a obžalovaná išla za nimi. Ona si vtedy všimla to otvorené okno, ale prstene na zemi si nevšimla. Obžalovaná povedala, že aha tu sú a už ich mala v ruke. Ona teda nevidela, že by tam prstene ležali, ani že by tie prstene obžalovaná zodvihla. Len jej ich ukázala. Na otázku či obžalovaná sa vyzliekala alebo vyťahovala veci, že by niečo u seba mala, svedkyňa odpovedala, že áno. Obž. chcela, že ukážem aj ja vrecká, vtedy, keď toho muža vyzvali, tak ona sama od seba, že ukážem aj ja vrecká. Začala si tričko dvíhať a vypadla je taká modrá ampulka. Z toho, čo bolo v šperkovnici, to nie. Vie, že obžalovaná nebola v ich dome prvýkrát, bola tam už predtým. Vtedy, keď prišla do domu a videla dvoje topánky, tak si myslela, že u syna sú dvaja ľudia. Topánky boli vnútri domu, nie vonku. U. videla prvýkrát vtedy, keď ho syn vytiahol z auta. Predtým ho vnútri nevidela. Šperkovnica bola na chodbe, hore na poschodí. Medzi kuchyňou a synovou izbou je komoda a v strednom šuflíku bola táto šperkovnica. Potom sa našla vonku pod oknom obývačky v snehu. Kto ju našiel nevie, ale doniesol jej ju syn.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zákona účinného do 31.7.2019 sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý. Cudzou vecou je vec, ktorá nepatrí páchatelovi vôbec, príp. mu nepatrí výlučne. Prisvojením veci sa na účely Trestného zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou. Z hľadiska subjektívnej stránky sa jedná o úmyselný trestný čin, ktorý má charakter prečinu (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.). Podľa § 128 ods. 5 Tr. zákona sa postihnutým za obdobný čin na účely Tr. zákona rozumie ten, komu bola za obdobný čin uložená sankcia alebo iné opatrenie za priestupok alebo iný obdobný delikt. Naplnenie znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31.7.2019 spočíva v spáchaní činu páchatelom, ktorý bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. V danom prípade bola obž. D. H. postihnutá za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustila dňa 29.12.2018 v obci Pata, za čo jej bola Obvodným oddelením PZ Šoporňa uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30,-Eur, číslo bloku 12100967. Zároveň bola trestným rozkazom Okresného súdu Galanta č.k. 2T/40/2018-53 zo dňa 18.4.2018, právoplatným dňa 19.5.2018 uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa dopustila dňa 12.10.2017 a bola odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu jeden rok.

Na základe zhodnotenia vykonaných dôkazov jednotlivito a vo vzájomných súvislostiach súd obžalovanú D. H. uznal za vinnú zo spáchania prečinu krádeže v spolupáchatelstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona účinného do 31.7.2019, a to na skutkovom základe ako je uvedený vo

výrokovej časti tohto rozsudku. Obžalovaná sa ku spáchaniu činu nepriznala. Nepopierala, že toho dňa bola v dome patriacom poškodeným I. A. a D.ovi A.vi v F. T. na Ul. S. cesta XXXX/XX, a to na pozvanie D. A.. Krádeže šperkov sa však nedopustila. Po celý čas bola v dome s D.om A.m a teda tento by ju musel vidieť, keby tú šperkovnicu ukradla. Obžalovanú zo spáchania činu usvedčujú výpovede svedkov poškodených D. A. a I. A.. Svedok D. A. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že dnu do domu išiel s obžalovanou H., potom ako jeho matka I. A.vá odišla na autobus. Obž. U. zostal v aute, ktorým ich doviezla obž. H., pričom tento ku sebe do domácnosti nepozýval ani ho nepoznal. S obž. H. sa občas stretávali a táto už predtým u nich v dome párkrát bola. S obžalovanou išli do jeho izby na poschodí, no potom ho požiadala, aby spravil čaj, tak ho išiel uvariť do kuchyne, ktorá sa nachádzala taktiež na tomto poschodí. Šperkovnica bola v komode na chodbe, kde však z kuchyne nevidel, keď pripravoval čaj. Obžalovaná mu povedala, že ide dole zavrieť dvere. Síce ju nevidel, ale počul ako ide po schodoch. Keď spravil čaj, boli zasa spolu v izbe. Nemal vôbec vedomosť o tom, že do domu vošiel U., pričom toto zistil až keď o pár minút prišla jeho matka a povedala, že šuflík na chodbe je pootvorený a niečo odtiaľ zmizlo a pýtala sa ho na cudzie topánky, ktoré videla dole. On potom utekal za U.m, ktorý bol v aute, vytiahol ho odtiaľ a vyzvali ho, aby ukázal vrecká, pričom mal pri sebe asi prsteň alebo retiazku. Potom ešte obžalovaná povedala, aby pozreli, či náhodou nie sú niekde vypadnuté šperky, kadiaľ U. utekal a vyskočil cez okno. Najprv sa nič nenašlo a zrazu asi o 5 minút sa už dve náušnice alebo čo to bolo záhadne našli, kedy tieto pravdepodobne obžalovaná musela mať pri sebe a ako ich hľadali, vyhodila ich na zem a „našli sa“. Mama povedala, že zavolá políciu a oni obidvaja kričali, že policajtov nevolať, lebo majú podmienku. Z miesta potom ušli. Z toho všetkého usúdil, že H. s U.m sa dohodli, že ich okradnú. Obžalovaná musela odcudziť šperkovnicu vtedy, keď bol v kuchyni a varil čaj a potom zišla dole schodmi a podala ju U.mu. Vtedy prišla jeho matka, tak U. vyskočil cez okno dole na prízemí a topánky mu tam zostali, lebo si ich nestihol obuť. Výpoveď svedka je potvrdzovaná a dopĺňaná i výpoveďou jeho matky pošk. I. A.. Táto vypovedala, že išla ráno s mal. dcérou na zastávku autobusu a následne sa vrátila späť. Keď prišla do domu, všimla si vnútri dvoje cudzie topánky. Vyšla hore schodmi a všimla si, že na komode, ktorá sa nachádzala na chodbe medzi synovou izbou a kuchyňou je pootvorený stredný šuflík. Keď sa pozrela dnu, chýbala odtiaľ šperkovnička. Išla hneď za synom do jeho izby, kde bola s ním aj obž. H.. Medzitým si všimla, že nemá telefón, tak zbehla dole po schodoch, lebo si ho nechala dole na botníku a už jedny tenisky chýbali. Zasa išla hore za synom, že koho tam ešte mal, na čo sa syn rozbehol dole schodmi, vybehol von na cestu do nejakého auta a stadiaľ vytiahol muža - obž. E. U.. Syn kázal tomu mužovi, aby vyvrátil vrecká a vypadol mu odtiaľ strieborný prsteň a štrasový náhrdelník. Išli potom okolo domu a syn jej doniesol šperkovničku, ktorá bola mokrá od snehu a veci z nej chýbali. Obžalovaná navrhla, aby ešte išli pozrieť okolo domu, či tam niečo nenájdu. Tak išli zase okolo domu spoločne, kedy si všimla, že je otvorené okno do obývačky na prízemí. Potom sa obžalovaná zohla a povedala : „Aha, tu sú prstene“, a v ruke mala 2 zlaté prstene. Na to jej svedkyňa hovorila, že tam boli 3 prstene a obžalovaná hovorí : „Nie, len dva“. K tomu obaja svedkovia zhodne vypovedali, že tadiaľ predtým hľadali, avšak nič tam nebolo. Taktiež nevideli, že by prstene skutočne ležali niekde na zemi a obžalovaná ich zodvihla, iba to keď povedala : „Aha tu sú“, a už ich mala v ruke. Svedkyňa rovnako spomenula, že keď povedala, že ide volať políciu, obžalovaná povedala, že nevolajte, máme podmienku. Políciu napriek tomu privolala a títo dvaja z miesta ušli. Na hlavnom pojednávaní už nebolo možné vypočuť ako svedka spoluobvineného E. U., nakoľko tento dňa 18.12.2019 zomrel. Z hľadiska rozhodovania o vine obž. H. je však možné prihliadnuť na skutočnosť, že po vydaní trestného rozkazu č.k. 4T/60/2019-218 dňa 27.9.2019, spoluobvinený E. U. voči tomuto nepodal odpor a bol za žalovaný skutok ako spolupáchateľ právoplatne odsúdený. Spolupáchateľstvo v zmysle § 20 Tr. zák. vyžaduje spoločný úmysel spolupáchateľov, ktorý zahŕňa spoločné konanie ako i sledovanie spoločného cieľa. Pokiaľ ide o účasť toho ktorého zo spolupáchateľov na spáchaní činu, nevyžaduje sa, aby každý zo spolupáchateľov uskutočnil celé konanie napĺňajúce znaky skutkovej podstaty trestného činu, ale trestný čin je spáchaný v spolupáchateľstve aj vtedy, ak každý zo spolupáchateľov vykoná určitú činnosť, ktorá ako celok napĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu. Vychádzajúc z popísaného priebehu a okolností návštevy obž. D. H. v domácnosti poškodených možno bez pochybností vyvodiť záver, že skutku sa dopustila spoločným konaním s pôvodne spoluobvineným a neskôr odsúdeným E. U.m. Obž. D. H. priestory domácnosti u poškodených poznala, keďže tam nebola prvýkrát. Naopak obv. U. v tomto dome nikdy nebol a ani v ten deň ho poškodený do domácnosti nevypustil. Je potom málo pravdepodobné, že by za taký krátky čas, kým bol pošk. A. v kuchyni, sám našiel šperky, ktoré sa nachádzali na poschodí v komode a tieto odcudzil bez toho, aby si to D. A. všimol. Svedok A. pritom vypovedal, že počul práve obžalovanú ísť dole schodmi, kedy mu táto hovorila, že ide zavrieť dvere, čo predchádzalo momentu, kedy s ňou určitý čas nebol, ani ju nemal na dohľad, lebo pripravoval v kuchyni čaj.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Súd mal preukázané, že obž. D. H. má podľa aktuálneho odpisu registra trestov 1 záznam o odsúdení. Má tiež evidovaných viacero priestupkov proti bezpečnosti plynulosti cestnej premávky, ako aj dva (vrátane vyššie uvedeného) priestupky proti majetku. Súd u obžalovanej nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zákona. Naproti tomu bola zistená jedna príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. g/ Tr. zákona tzn., že trestný čin spáchala v dome iného (nešlo u nej o prečin porušovania domovej slobody, keďže na rozdiel od spoluobvineného E. U. sa v dome nachádzala so súhlasom spoluvlastníka D. A.). Základná trestná sadzba podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona účinného do 31.7.2019 predstavuje výmeru 6 mesiacov až 3 roky. Pri použití ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona, zohľadňujúc prevahu príťažujúcich okolností, dochádza k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu tzn. na 16 mesiacov (výpočet z rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 8 Tr. zákona). Súd po vyhodnotení osoby obžalovanej, ako aj okolností prípadu uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej (zvýšenej) trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov, ktorý považoval s prihliadnutím na osobu páchatelky, jej doterajší život, možnosti nápravy, spôsob konania i následok činu za primeraný a dostatočný. V zmysle § 49 ods. 2 Tr. zákona uloženie podmieneného trestu neprichádzalo do úvahy, vzhľadom k tomu, že obžalovaná sa dopustila úmyselného prečinu počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Žiari nad Hronom do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.